

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624202039
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7624202039.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava- mestská časť Ružinov, IČO 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. A., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX C., v konaní o zaplatenie 797,48 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Nepriznáva sa žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.4.2024 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 797,48 Eur spolu s riadnym úrokom vo výške 15,99 % ročne zo sumy 748,74 Eur od 23.12.2022 do 15.7.2027, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5% ročne zo sumy 748,74 Eur od 23.12.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Túto svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.6.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, zapísaná v obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258713 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 6.7.2022 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok postupcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 748,74 EUR a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 60 mesačných splátok vo výške 18,20 EUR, so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý a s konečnou splatnosťou úveru 15.7.2027. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších

predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 22.12.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 815,48 EUR, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 748,74 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 48,74 EUR, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 0,00 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 0,00 EUR a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 EUR. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vykonal do dnešného dňa nasledujúce úhrady: 0 EUR. Žalobca započítal úhrady žalovaného vykonané po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru na istinu úveru. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 797,48 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 748,74 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 48,74 EUR. Žalobca si okrem toho na základe vykonaných úhrad uplatňuje úroky po zosplatnení v nasledujúcej štruktúre: - Riadny úrok z istiny po zosplatnení vo výške: 15,99 % ročne zo sumy 748,74 EUR od 23.12.2022 do 15.7.2027 - Úrok z omeškania po zosplatnení vo výške: 7,5 % ročne zo sumy 748,74 EUR od 23.12.2022 do zaplattenia. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premičacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022. Zároveň citoval ust. § 502 ods. 1, § 369 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poukázal na výška úrokov z omeškania, ktorá je určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., a taktiež citoval čl. 2 ods. 2 a čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 6.9.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, taktiež si uplatnil súdny poplatok a náklady spojené s uplatnením pohľadávky a trovy právneho zastúpenia.

3. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný súdom uznesením sp.zn. 16Csp/34/2024-67 zo dňa 24.5.2024. Žalovanému bola predmetná zásielka doručená dňa 30.5.2024.

4. V nadväznosti na výzvu súdu uskutočnenú uznesením sp.zn.: 16Csp/34/2024- 68 zo dňa 24.5.2024 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe žalobcu, tento písomným podaním zo dňa 17.6.2024 doručeným súdu dňa 18.6.2024 ohľadom platnosti zosplatnenia citoval ust. § 53 ods. 9 a 565 OZ, poukázal na znenie bodu 3.1. písm. a) Zmluvy o úvere a uviedol, že postupca výzvou zo dňa 2.11.2022 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 72,60 € a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (pokiaľ nedôjde k úhrade omeškaných splátok, spoločnosť bude požadovať splatenie celej nesplnenej časti úveru). V zmysle predloženého podacieho hárku a potvrdenia zo stránky <https://tandt.posta.sk/> bola táto výzva doručená žalovanému dňa 9.11.2022. Doručením tejto výzvy začala plynúť 15 dňová lehota v zmysle § 53 ods. 9 OZ a uplynula dňa 24.11.2022. Z predloženej platobnej histórie a špecifikácie žalobného nároku je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa 28.12.2022 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Doručovanie tejto listiny preukazuje doručenka, podľa ktorej bola uvedená listina žalovanému doručená dňa 2.1.2023. Žalobca preto zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pričom zároveň poukázal na uznesenia Najvyššieho úsdu SR sp. zn.: 9Cdo/245/2022 zo dňa 26.3.2024.

K posudzovaniu bonity žalobca citoval ust. § 16 ods. 1, § 132 ods. 1, § 151 ods. 1 CSP, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9CoCsp/45/2022 z 10.11.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10CoCsp/3/2022 z 9.2.2023, citoval § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 ZoSU, a uviedol,

že samotný charakter spotrebiteľského sporu neumožňuje súdu prvej inštancie opomenúť sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania v zmysle § 296 CSP, a preto považuje za preukázané, že skúmanie bonity nebolo sporné či inak namietané zo strany žalovaného, a preto nastupujú účinky nespornosti. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nielen že nenavrhol a nepredložil vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobcu neskúmal jeho bonitu, ale ani sa v konaní touto argumentáciou nebránil. Pokiaľ veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným z uvedených spôsobov v § 7 ods. 1 ZoSU úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak však veriteľ posudzoval bonitu (aspoň) jedným zo spôsobov uvedených v ust. § 7 ods. 1 ZoSU potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9CoCsp/45/2022 z 10.11.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9CoCsp/44/2021 z 25.8.2022, a zároveň uviedol, že je to práve žalovaný, ktorý je ako spotrebiteľ povinný uvádzať pravdivé údaje vo svojej žiadosti o úver. Pokiaľ spotrebiteľ uvádza vedome nepravdivé údaje, koná zlomyseľne s cieľom vylákať úver od veriteľa, veriteľ má len limitované možnosti, ako overiť spotrebiteľom uvádzané údaje. Z opatrení Národnej banky Slovenska vyplýva, že veriteľ môže overovať výlučne úverové záväzky spotrebiteľa. Dodávateľ nie je policajný orgán, t. j. jeho možnosti skúmania bonity spotrebiteľa sú limitované (Nariadenie GDPR) a musí prioritne vychádzať z údajov, ktoré mu poskytol spotrebiteľ v žiadosti o úver. Žalobca v konaní preukázal listinnými dôkazmi skúmanie bonity spotrebiteľa oboma zákonom predpokladanými spôsobmi (t. j. ilustrácia v databáze a skúmanie výdavkov), ktoré dôkazy spornými neboli. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia iných súdov.

K splneniu povinnosti v zmysle § 565 OZ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp. zn.: 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, sp. zn.: 7Cdo/347/2021 z 31.1.2023 a uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní prakticky totožnej právnej situácie dospel k záverom, že v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od nesplnenia splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ prechádza po dobu troch mesiacov, t. j. v praxi odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ bezprostredne predchádza. Žalobca podal na súd žalobu dňa 24.04.2024. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ nastalo podaním zo dňa 28.12.2022, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 15.09.2022. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.12.2022 a uplynula by dňa 16.12.2025. Uvedený právny názor žalobcu ohľadom výkladu ust. § 103 OZ je zároveň v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, a to napr. uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/18/2021 z 31.05.2021, uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/12/2021 z 12.04.2021 a je toho názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti.

K splneniu podmienok podľa § 92 ods. 2 ZoB uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB a poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 2.11.2022 a Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28.12.2022. V predmetných výzvach postupca uviedol žalovanému aktuálnu dlžnú sumu a vyzval ho na zaplatenie dlžnej čiastky za poskytnuté finančné prostriedky. Žalobca má preto za to, že na základe uvedenej výzvy bol postupca oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu. Poukazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 má za to, že je možné vyvodiť, že podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách sú nasledovné skutočnosti: - Banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky - Dlžník musí byť nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Uvedené podmienky bez pochybností splnili. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol opakovane vyzývaný na splnenie pohľadávky. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný po doručení tejto zásielky túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Pričom v zmysle rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú poukázal, je listiny s názvom „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 52797802760003 Predžalobná výzva“ zo dňa 28.12.2022 bez pochybností možné považovať za výzvy v zmysle § 92 ods. 9 ZoB. Uvedený názor žalobcu je v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, z

ktorých príkladmo uviedol uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 05.03.2024, sp. zn. 5CoCsp/27/2023, uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 20.12.2023, sp. zn. 11CoCsp/28/2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.03.2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/83/2021 z 30.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.04.2022, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/16/2022 z 28.06.2022, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.07.2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/13/2022 zo 17.08.2022. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu je ustálená v názore, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru možno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB.

K splneniu povinnosti podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. citujúc ustanovenie § 17, § 20 zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko v predmetom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná na subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska.

5. Žalovaný sa k písomným podaniam žalobcu písomne nevyjadril.

6. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania, na deň 20.8.2024, na ktorom rozhodol. Pojednávania sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili, pričom právny zástupca ospravedlnil ako svoju neúčasť tak aj neúčasť žalobcu. Žalovaný sa uvedeného pojednávania nezúčastnil, doručenie predvolania na pojednávanie bolo vykázané cestou fikcie.

7. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým so Zmluvou o postúpení pohľadávok nesplácaných úverov zo dňa 21.6.2023 a s prílohami k uvedenej zmluve, so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 6.7.2022 č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, s Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a predžalobná výzva zo dňa 28.12.2022 a doručenkou k tomuto prípisu, s Obchodnými podmienkami o poskytovaní platobných služieb, so Sadzobníkom poplatkov BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky platný od 1.7.2022, s Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 2.11.2022 a s podacím hárkom a výstupom z aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielok“ k tomuto prípisu, s prehľadom úhrad na úverový prípad č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, s Oznámením o postúpení pohľadávky - úver č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 3.7.2023, s Pokusom o zmier zo dňa 5.4.2024 spis číslo: XXXXXXXX a s podacím hárkom k tomuto prípisu, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre 1. štvrtrok roku 2022 so stavom platným k 31.3.2022 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údaje, kedy boli zverejnené, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre 1. štvrtrok roku 2022 so stavom platným k 31.3.2022 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie, so Zoznamom registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeným Národnou bankou Slovenska, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

8. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalovaný uzavreli dňa 6.7.2022 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX“, príp. len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 748,74 EUR. Spôsob čerpania úveru bol stanovený jednorázovo. Výška mesačnej splátky bez poistenia 18,20 EUR a s poistením bola 18,20 EUR, splatnosť prvej mesačnej splátky bola stanovená na 15.8.2022. Zároveň splatnosť mesačnej splátky bola stanovená na 15-tý deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.7.2027.

9. Podľa zmluvy čerpanie spotrebiteľského úveru bolo viazané na nákup tovaru alebo služby, pričom tovar v predmetnej zmluve bol opísaný ako TV + SAT. Výška úveru bola stanovená sumou: 748,74 EUR a cena tovaru alebo služby sumou: 748,74 EUR. Priama platba predajcovi bola určená sumou: 0 EUR.

10. Podľa zmluvy výška úrokovej sadzby bola uvedená vo výške 15,99 % p.a. a bola uvedená ako fixná, hodnota odplaty bola uvádzaná 15,99 %, RPMN bola stanovená hodnotou 16,99 %. V zmluve ako zvolený balík poistenia sa uvádzal údaj: úver bez poistenia.

11. Z výstupu z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu súd zistil, že po zadaní hodnôt: výška pôžičky: 748,74 EUR, počet splátok: 60, dátum pôžičky: 6.7.2022, dátum prvej splátky: 15.8.2022, periodicita splátok: mesačne, deň splátky: 15, výška splátky: 18,20 EUR, je RPMN: 16,97 % a zaplatená suma 1.092,-- EUR (t.j. suma zhodná so sumou uvedenou ako celková čiastka určená k zaplateniu). Údaj o RPMN v zmluve teda nie je uvedený v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

12. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vrátane pre 1. štvrtrok roku 2022 so stavom platným k 31.3.2022 bola 9,48 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 28.4.2022. Najvyššia prípustná výška odplaty tak podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX predstavovala hodnotu 18,96 % p.a. (t.j. 2 x 9,48 % p.a.), pričom RPMN ako uvedená v zmluve, tak aj vypočítaná súdom podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu pri zohľadnení výšky mesačnej splátky aj s poistením neprekračovala túto hodnotu maximálnej výšky odplaty.

13. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1 500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vrátane pre 1. štvrtrok roku 2022 so stavom platným k 31.3.2022 bola 13,52 %, pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 28.4.2022.

14. Z Výpisu z úverového účtu žalovaného pod číslom úverového prípadu: XXXXXXXXXXXXXXXX, VS: XXXXXXXXXXXX vyplynulo, že žalovanému bol predmetný spotrebiteľský úver vyplatený vo výške 748,74 EUR, a to tým spôsobom, že bol poukázaný priamo predajcovi. Z prehľadu úhrad vedených na žalovaného ďalej vyplynulo, že tento na úverový vzťah neuhradil žiadnu splátku.

15. Podľa článku 3 „Následky porušenia povinností klienta“, bodu 3.1, časť 3. predmetnej zmluvy, v prípade, ak žalovaný ako klient, nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo na manžela/ku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom je banka oprávnená okrem iného podľa písm. a/ uvedeného článku vyhlásiť aj mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú právny predchodca žalobcu určil v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

16. Zároveň podľa bodu 3.2 predmetného článku bol žalobca tiež oprávnený v prípade porušenia povinností žalovaného ako klienta splácať poskytnutý úver, požadovať od neho zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu žalovaného ako klienta, so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako klient, bol povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

17. Prípisom označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 2.11.2022 mal BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA oznámiť žalovanému, že k uvedenému dňu eviduje aktuálnu dlžnú čiastku na predmetnom úvere vo výške 72,60 EUR vrátane príslušenstva. Zároveň mal upozorniť žalovaného, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, žalobca bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Podľa podacieho hárka BNP

PARIBAS PERSONAL FINANCE SA dňa 7.11.2022 dal na poštovú prepravu uvedenú výzvu ako poštovú zásielku č.: D., pričom táto podľa aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielok“ bola dňa 9.11.2022 doručená žalovanému .

18. Písomným prípisom zo dňa 28.12.2022 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“ predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že sa ku dňu 22.12.2022 stal jeho záväzok z poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 815,48 EUR splatným v celom rozsahu a zároveň vyzval žalovaného na úhradu tejto dlžnej sumy zloženej z úverovej istiny vo výške 748,74 EUR, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 48,74 EUR a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 EUR. Uvedený prípis podľa doručky prevzala matka žalovaného dňa 2.1.2023.

19. Podľa Zoznamu registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeného Národnou bankou Slovenska ku dňu 6.7.2022, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX boli v prevádzke Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a EURI (Európsky register informácií), ktorý začal vykonávať činnosť od 10.07.2017. Žalobca neosvedčil, že by BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pri posudzovaní úverovej bonity žalovaného nahliadol do niektorého z vyššie uvedených registrov.

20. Dňa 21.06.2023 uzavrel BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako predávajúci a žalobca ako kupujúci Zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov. Podľa Výpisu z prílohy k uvedenej zmluve o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov pod číslom zákazníka: XXXXXXXXXXXXXXXX bola aj pohľadávka vo výške istiny 815,48 EUR identifikovaná, pozostávajúca zo sumy istiny: 748,74 EUR, riadneho úroku ku dňu zosplatnenia: 48,74 EUR a pokuty ku dňu zosplatnenia: 18 EUR, identifikovaná okrem vyššie uvedeného čísla zákazníka aj cez meno a priezvisko žalovaného, jeho rodné číslo a miesto jeho bydliska.

21. Prípisom označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky - úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX“ zo dňa 3.7.2023 mal BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA žalovanému oznámiť vyššie uvedené postúpenie pohľadávky k úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX žalobcovi. Súdu nebolo preukázané, kedy uvedený prípis bol odoslaný a ani prípadne kedy bol žalovanému doručený.

22. Prípisom označeným ako „Pokusu o zmier“ spis číslo: XXXXXXXX zo dňa 5.4.2024 žalobca cestou svojho právneho zástupcu mal požiadať žalovaného o úhradu dlhu: istiny 1013,46 EUR pozostávajúcej z: riadneho úroku: 48,74 EUR, úroku na neuhradený úver: 44,46 EUR, sankčné poplatky: 18 EUR, nákladov právneho zastúpenia: 153,52 EUR,. Zároveň žalovaného mal vyzvať na úhradu dlhu v lehote 10 dní od doručenia pokusu o zmier. Uvedený prípis bol zaslaný po podacím číslom RF897916077SK. Súdu nebolo preukázané, kedy uvedený prípis bol žalovanému doručený.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

28. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

29. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

30. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

31. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

32. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXX, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

34. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXX, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

35. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXX, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXX, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXX, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

38. Podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky(17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu(1d) tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

39. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

40. Podľa § 7 ods.16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

41. Podľa § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,(17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

42. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

43. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

44. Podľa § 9 ods.15 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 20 kalendárnych dní po kalendárnom mesiaci zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

45. Podľa § 21 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

46. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

47. Podľa článku 10 ods. 2 SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza

g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

48. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

49. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d),e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d),e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

50. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

51. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

52. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve

uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

53. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

54. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

55. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

56. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

57. Podľa §10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

58. Podľa §10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatu sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

59. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

60. Podľa §1 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri

poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

61. Podľa §1 ods.2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

62. Podľa §1 ods.3 písm. b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že
1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

63. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

64. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 264207295369444, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

65. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 6.7.2022, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 264207295369444, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

66. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z. z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

67. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

68. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa)} spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

69. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu,^{21a)} upravujúcich konkurzné konanie,²²⁾ alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

70. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.⁸⁾

71. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

72. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

73. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

74. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „ zák. č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

75. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa

o postúpení pohľadávky, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

76. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

77. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 264207295369444 medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym, a teda že uvedená zmluva musí spĺňať predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy, a to jednak v zmysle zákonných definícií § 52 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák. č. 129/2010 Z.z.“). Z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 264207295369444, nie je zrejme, aby žalovaný pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

78. Vychádzajúc z charakteru uvedeného vzťahu ako spotrebiteľskoprávneho sa súd prvotne zoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na vedení tohto sporu. Vychádzal predovšetkým z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného aj v jeho Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí, podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6).

79. S povinnosťou ex offio skúmania vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej ako imanentnej súčasťou každého súdneho konania sa stotožňuje aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach, ktorý uvádza, že „...Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (porovnaj nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27). Navyše tiež dodáva, že „... Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 266/2014)“ (porovnaj bod 21 a 22 odôvodnenia Nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017).

80. Podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

81. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho

nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

82. V prípade postupovania pohľadávok banky zo spotrebiteľského úveru vychádzajúc zo zákona o bankách relevantnými podmienkami pre platné postúpenie takejto pohľadávky zo spotrebiteľského úveru z banky na iný subjekt je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018). Zároveň ale súd musí posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetného postúpenia pohľadávky aj skrz § 17 zák. č. 129/2010 Z.z., pri ktorom zase zásadnú otázku zohráva, či v predmetnom úverovom vzťahu došlo, príp. nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu daného úveru, resp. či si veriteľ splnil svoje povinnosti pri posudzovaní bonity spotrebiteľa stanovené mu ust. § 7 zák. č. 129/2010 Z.z..

83. Žalobca podľa názoru sudu neosvedčil, že pri predčasnom zosplatnení predmetného úveru BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, od ktorého mal nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, postupoval v súlade s § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase, kedy predmetné zosplatnenie uvedený subjekt realizoval.

84. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vo vzťahu k žalovanému mal zosplatniť úver vyplývajúci z tohto úverového vzťahu podľa tvrdení žalobcu dňom 22.12.2022, a to prípisom zo dňa 28.12.2022 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“.

85. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase, kedy sa malo vykonať predmetné zosplatnenie, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

86. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

87. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie pre BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vyplývalo priamo z predmetnej zmluvy a síce z jej časti 3 článku 3 „Následky porušenia povinnosti Klienta“ bod 3.1 písm. a/.

88. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že v prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva

veriteľa podľa § 53 ods. 9 (predtým ods. 8) Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky, čo vyplýva z právneho názoru prezentovaného najvyšším súdom v bode 12.08. odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných, v ktorom najvyšší súd práve na oneskorenom doručení druhého právneho úkonu, ktorým sa v danom prípade zosplatňovala celá postupovaná pohľadávky naraz a predčasne jednoznačne konštatoval, že veriteľ nezrealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou ust. § 565 Občianskeho zákonníka. I z toho odvodnenia je zrejmé, že k naplneniu predpokladov predvídaných § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné realizovať dva právne úkony, z ktorých navyše druhý v poradí musí byť vykonaný v lehote do splatnosti najbližšej splatnej splátky, a teda sa nejedná o úkon, ktorý by mal mať len deklaratórnu povahu.

89. Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok (porovnaj bod 22, 22.1 a 22.2 odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn. 5Cdo/224/2021zo dňa 30. novembra 2022).

90. Výzvou vykonanou v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase realizácie predčasného zosplatnenia predmetného úveru bol v danom prípade prípis „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 2.11.2022, ktorú žalovaný prevzal 9.11.2022.

91. Z obsahu uvedenej výzvy vyplynulo, že k uvedenému dňu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA evidoval u žalovaného aktuálnu dlžnú čiastku na predmetnom úvere vo výške 72,60 EUR vrátane príslušenstva, ktorú sumu po zohľadnení obsahu dokladu - Výpisu z úverového účtu žalovaného vedeného pod číslom úverového prípadu: XXXXXXXXXXXXXXXX, VS: XXXXXXXXXXXX predstavovala omeškaná splátka vo výške 18,20 EUR splatná dňa 15.8.2022, u ktorej bol žalovaný v čase výzvy v omeškaní 3 mesiace a 16 dní, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 18 EUR uplatňované od 2.9.2022, omeškaná splátka vo výške 18,20 EUR splatná dňa 15.9.2022, u ktorej bol žalovaný v čase výzvy v omeškaní 2 mesiace a 16 dní, omeškaná splátka vo výške 18,20 EUR splatná dňa 15.10.2022, u ktorej bol žalovaný v čase výzvy v omeškaní 16 dní.

92. K predčasnému zosplatneniu predmetného úveru mal BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pristúpiť prípisom zo dňa 28.12.2022 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“, ktorý bol žalovanému doručený dňa 2.1.2023 – prípis prevzala matka žalovaného, čo potvrdila svojím podpisom na doručení.

93. V tejto súvislosti súd uvádza, že podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo (porovnaj bod 12.08. odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných; obdobne aj bod 22, 22.1 a 22.2 odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn. 5Cdo/224/2021zo dňa 30. novembra 2022).

94. Z vykonaných dôkazov a síce z prípisu „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 2.11.2022 v spojení s Výpisom z úverového účtu žalovaného vedeného pod číslom úverového prípadu:

4279780276003, VS: 1130498726 je zrejme, že BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA začal proces predčasného zosplatnenia predmetného úveru práve pre omeškanie so splatnosťou splátky splatnej dňa 15.8.2022, u ktorej bol žalovaný v čase výzvy v omeškaní 3 mesiace a 16 dní, keďže v nadväznosti na ňu a ešte pred splatnosťou každej ďalšej z nasledujúcich splátok začal si voči žalovanému uplatňovať dňa 2.9.2022 položku - náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 18 EUR. Ak si teda BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA začal uplatňovať náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, mohlo sa to stať jedine pre tú splátku, vo vzťahu ku ktorej bol žalovaný v omeškaní, a teda je logické že právo na túto splátku mohol cieľiť svoj zámer v prípade jej neuhradenia v lehote troch mesiacov prípadne zosplatniť predčasne celý svoj dlh. Takýto výklad uvedeného úkonu tohto veriteľa je súladný aj s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. s § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

95. Ten výklad nie je rozporný ani so žalobcom uvádzaným rozhodnutím NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, nakoľko podľa právneho názoru vysloveného v uvedenom rozhodnutí treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti, to všetko len za predpokladu, že sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak. Práve v tomto sporovom prípade je tento opak preukázaný, keďže z uplatňovania nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 EUR, ku uplatneniu ktorých došlo dňom 2.9.2022, je zrejme, že proces predčasného zosplatnenia uvedenej pohľadávky začal práve v dôsledku splátky splatnej dňa 15.8.2022, ktorá v čase uplatnenia uvedených nákladov už spĺňala (v tom okamihu ako jediná) požiadavku jej omeškania trvajúceho dlhšie ako tri mesiace. Zároveň tento výklad nie je rozporný ani so žalobcom uvádzaným Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, pretože tento v bode 30 svojho odôvodnenia posudzoval situáciu, kedy z vykonaného dokazovania nevychádzalo nič iné.

96. V danom prípade tak právny úkon zosplatnenia BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA mohol realizovať do splatnosti najbližšie splatnej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú pristúpil k zosplatneniu predmetného úveru, čo v danom prípade mohla byť len splátka splatná dňa 15.11.2022. Akékoľvek prípadné „posúvanie“ tohto zosplatnenia na niektorú z ďalších nasledujúcich splátok je nelogické a nesúladné práve vo vzťahu k úkonu, za ktorý si BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vo vzťahu k žalovanému účtoval poplatok 18 EUR uplatnený dňa 2.9.2022 s označením „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“.

97. Aj keby prípadne sa argumentovalo tým, že medzi Prípisom označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 2.11.2022 (ktorý bol žalovanému doručený dňa 9.11.2022) a splatnosťou súdom hore uvedenej splátky splatnej dňa 15.11.2022, do ktorej si žalobca podľa súdu mal uplatniť svoje právo na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka, neuplynula ešte minimálna lehota 15 dní podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a tak limitujúcou splátkou na uplatnenie tohto práva mala byť až ďalšia nasledujúca splátka, u ktorej by bola splnená ako podmienka, že je najbližšou splátkou nasledujúcou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú pristúpil k zosplatneniu predmetného úveru, a zároveň u ktorej je preukázané, že nasleduje po splnení požiadavky na výzvu podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka realizovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva, jednalo by sa v danom prípade o splátku splatnú dňa 15.12.2022, do splatnosti ktorej si však BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA rovnako svoje právo na predčasné zosplatnenie neuplatnil, keďže ho realizoval až po tomto dátume, a to prípisom zo dňa 28.12.2022 označeným „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42796062320001 - Predžalobná výzva“.

98. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA tak teda pristúpil k predčasnému zosplatneniu predmetného úveru až po uplynutí splatnosti splátky, do splatnosti ktorej toto svoje právo mohol využiť, a preto zosplatnenie vykonané prípisom „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“ zo dňa 28.12.2022 súd považoval za neplatné, nakoľko bolo vykonané v rozpore so zákonom.

99. Súd tiež dáva do pozornosti právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v jeho uznesení sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, podľa ktorého „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon

zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ (porovnaj bod 14.2 posledná veta uvedeného rozhodnutia.). Ani túto požiadavku zhora uvedený prípisom „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“ zo dňa 28.12.2022 nespĺňa , keďže v nej výslovne nie je konkretizovaná splátka ,pre ktorú sa zosplatnenie vykonáva, a teda je neurčitým právnym úkonom a tým aj neplatným úkonom. V nadväznosti na to sa tak uvedený úver nestal predčasne splatným a žalovaný bol oprávnený ale i povinný ho naďalej splácať v zmysle splátkového kalendára, na ktorom sa zmluvné strany v úverovej zmluve dohodli.

100. Žalobca však nepreukázal ani to, že si BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pri uzatváraní zmluvy riadne splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. , podľa ktorého bol tento povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

101. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako zahraničná banka bol podľa § 7 ods.4 zákona č.129/2010 Z.z povinný s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

102. Podľa § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bol BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako veriteľ povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zároveň podľa § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bol BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako veriteľ povinný vynaloženie tejto odbornej starostlivosti aj hodnoverne preukázať.

103. Vzhľadom na uvedené, a to aj s prihliadnutím na výzvu tunajšieho súdu uskutočnenú v uznesení sp.zn. 16Csp/34/2024- 68 zo dňa 24.5.2024 preto bolo povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať, že pri posudzovaní bonity žalovaného BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA postupoval v súlade s § 7 ods. 16 a 17 citovaného zákona a teda vykonal overenia bonity žalovaného nahliadnutím v príslušných databázach, z ktorých následne získané údaje mal aj použiť pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver, čo mal aj následne súdu riadne zdokladovať a tým hodnoverne preukázať splnenie si uvedených povinností.

104. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ku dňu 6.7.2022, t.j. ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy medzi pôvodným BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalovaným, boli v prevádzke štyri takéto databázy, a síce Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015 a vo vzťahu ku ktorému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vystupoval ako veriteľ poskytujúci údaje do neho, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015 a EURI (Európsky register informácií), ktorý začal vykonávať činnosť od 10.07.2017.

105. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že vykonal posúdenie majetkových pomerov žalovaného. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bonitné hodnotenie mal BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vykonať na základe informácií, ktoré mu mal žalovaný na jeho žiadosť poskytnúť, avšak žalobca súdu nepreložil žiaden dôkaz o tom, na základe akých podkladov, ktoré mu mal žalovaný poskytnúť, hodnotenie tejto jeho úverovej bonity vôbec uskutočnil. Nepreukázal, že by si bol prípadne býval vyžiadal informácie o žalovanom z prípadných príslušných databáz, keďže v konaní výstupy z takýchto databáz súdu vôbec nepredložil.

106. Pokiaľ v tejto súvislosti žalobca namietal, že ani samotný charakter spotrebiteľského sporu neumožňuje súdu opomenúť sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania v zmysle § 296 CSP a nemôže

ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, a nakoľko žalovaný nielen že nenavrhol vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobcu neskúmal jeho bonitu, resp. takýto dôkaz nepredložil, ale ani sa v konaní touto argumentáciou nebránil, a je preto potrebné považovať za preukázané, že skúmanie bonity bolo nesporné, súd dáva do pozornosti jednak analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená)“, a jednak aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. mája 2022, sp. zn. 4Cdo/233/2021, z ktorého právna veta je uverejnená pod č. 83 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2023- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných/, a podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany (v spotrebiteľských veciach) nie je povinnosťou súdu vykonať každý spotrebiteľom navrhnutý dôkaz, avšak na druhej strane z ustanovení zákona (§ 295 Civilného sporového poriadku) vyplýva, že ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, má potrebné dôkazy vykonať ex off. Pokiaľ takto nepostupuje, možno s ohľadom na okolnosti tej-ktorej veci konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) Civilného sporového poriadku).“.

107. Ako vyplýva z vyššie uvedeného rozhodnutia ustanovenie § 295 CSP ukladá súdu vykonať ex off aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd môže považovať vykonanie dôkazného prostriedku za nevyhnutné nielen vtedy, ak je to potrebné na preukázanie skutočností tvrdených slabšou stranou, ale tiež vtedy, ak je to potrebné na vyvrátenie skutočností preukázaných silnejšou stranou., kedy toto právo súdu nie je zákonom časovo obmedzené, a zároveň že vykonávanie dôkazov aj bez návrhu by malo smerovať nielen k posúdeniu neprijateľnosti ustanovení spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, na ktorých je založený nárok tvrdený v žalobe, ale malo by smerovať k posúdeniu všetkých okolností s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej spotrebiteľská zmluva závisí. (porovnaj bod 7 a 10 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/233/2021 zo dňa 25.05.2022, zverejneného pod číslom 83/2023 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných č. 6/2023).

108. Preto súd pristúpil k posudzovaniu skúmania splnenia podmienky náležitého posúdenia bonity žalovaného zo strany BNP PARIBAS ex off, a teda aj bez prípadného namietania nedostatkov týkajúcich sa kontraktčných povinností v tejto otázke v procese uzatvárania tejto zmluvy zo strany žalovaného. V tejto súvislosti opätovne uvádza, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že tento v konaní preukázal listinnými dôkazmi skúmanie bonity žalovaného oboma zákonom predpokladanými spôsobmi (t. j. ilustrácia v databáze a skúmanie výdavkov), nakoľko žiaden takýto dôkaz súd zo strany žalobcu súdu predložený nebol, a to ani po súdom realizovanej výzve v jeho uznesení sp.zn. 16Csp/34/2024-68 zo dňa 24.5.2024, tak ako to už súd vyššie uviedol.

109. Nesplnenie si povinnosti zo strany žalobcu hodnoverného preukázania vynaloženia náležitej odbornej starostlivosti zo strany BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pri posudzovaní úverovej bonity žalovaného je preto potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti žalobcu, resp. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako banky podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a preto je potrebné predmetný úver z danej zmluvy aj z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov, a zároveň dôvod, ktorý neumožňovalo BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vykonať predčasné jednorázové zosplatenie predmetného úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. prvá veta).

110. Pokiaľ teda ide o splnenie podmienok predvídaných § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré bolo potrebné splniť na to, aby postúpenie predmetnej pohľadávky z BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA na žalobcu v tomto spore bolo možné vyhodnotiť ako platný právny úkon, tak tieto podmienky splnené neboli, keďže k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom zo dňa 21.06.2023 došlo v čase, kedy ešte nenastala predčasná splatnosť predmetného úveru, ktorý mal predstavovať postupovanú pohľadávku (z vyššie uvedených dôvodov), a zároveň v čase uvedeného postúpenia nenastala ani celková konečná splatnosť uvedeného úveru, ktorá podľa zmluvy mala nastať až dňa 15.7.2027. Došlo teda k porušeniu ust. § 17 cit. zákona.

111. Zároveň došlo aj k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. V tejto súvislosti súd uvádza, že pre posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie na strane súčasného žalobcu z hľadiska splnenia predpokladov vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je potrebné preukázať, že zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. ako banky bola realizovaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru, a že následne po doručení tejto výzvy banky na plnenie bol žalovaný ako spotrebiteľ nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s úhradou uvedeného dlhu, na ktorý bol vyzvaný. Jedine za splnenia týchto predpokladov je možné následne postúpenie pohľadávky (predstavujúcej uvedený dlh žalovaného) považovať za platné. Aj v tomto prípade je však podľa v súčasnosti platnej judikatúry možné postúpenie len celej pohľadávky a nie prípadne jej časti.

112. Podľa právnej vety, druhý odstavec Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení do 31. decembra 2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná“. Text uvedeného ustanovenia Zákona o bankách ku dňu 24.03.2023, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z úverového vzťahu, ktorý je predmetom tohto sporu, neprešiel žiadnou zásadnou zmenou, ktorá by tento záver najvyššieho súdu ku dňu rozhodovania o nároku v tomto spore korigovala.

113. Najvyšší súd v bode 12.4 odôvodnenia tohto vyššie uvádzaného judikátu uvádza, že „Z dôvodovej správy k zákonu o bankách vyplýva, že zákonodarcu úpravou § 92 ods. 8 mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priecilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.“

114. Tento právny názor potvrdil aj Ústavný súd SR v bode 22 odôvodnenia Nálezu sp.zn. IV. ÚS 69/2023-16 zo dňa 07.02.2023, kedy uviedol, že „Táto časť odôvodnenia jasne, logicky a zrozumiteľne vysvetľuje dôvody, pre ktoré je potrebné uprednostniť výklad v prospech spotrebiteľa a jeho ochrany, pričom argumentácia sťažovateľky v prospech záveru o možnosti postúpenia pohľadávky aj bez potreby vyhlásenia predčasnej splatnosti celého záväzku je výkladom favorizujúcim banku a postupníka a nezohľadňujúcim prvok ochrany spotrebiteľa. Konkrétne v tomto prípade je z pohľadu ústavného súdu legitímne trvať na vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ako podmienky na postúpenie pohľadávky práve z dôvodu najvyšším súdom spomenutého motivovania banky smerom k ukončeniu zmluvného vzťahu, aby sa nezhoršovalo neskoršie postavenie dlžníka. Je potrebné tiež pripomenúť, že sporné ustanovenie sa nachádza v štrnásť časti zákona o bankách nazvanej „Ochrana klientov a bankové tajomstvo“.

115. Zároveň podľa judikatúry najvyššieho súdu za takúto výzvu podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona nie je možné považovať samotné „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42796062320001 - Predžalobná výzva“.

116. Podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom zákon o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou.. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách je zrejмый reŕazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením č o len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaný je pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú

písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (porovnaj bod 27 odôvodnenia Rozsudku NS SR sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022). Uvedená otázka bola pritom podľa uvedeného rozhodnutia Najvyšším súdom riešená ako otázka, ktorá dosiaľ nebola v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu riešená. (porovnaj bod 22 a 23 odôvodnenia Rozsudku NS SR sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022.).

117. Žalobca v danom spore nepredložil okrem prípisu „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 2.11.2022 a prípisu „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“ zo dňa 28.12.2022 žiadnu inú písomnú výzvu od BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako banky, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky, ku ktorému by malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023, a ktorá by tak spĺňala charakter písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

118. Súd tak ustálil, že na strane terajšieho žalobcu nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporu, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

119. Vzhľadom na uvedené sa tak súd ďalej nezaoberal ďalšími okolnosťami relevantnými pre posúdenie, či predmetný úver je, príp. nie je bezúročný a bez poplatkov a teda či prípadný žalobcom uplatnený nárok (ako z hľadiska istiny tak aj jej príslušenstva) je dôvodný v plnom rozsahu, príp. len v obmedzenom rozsahu.

120. Podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

121. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

122. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

123. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

124. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

125. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

126. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP, teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

127. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti bol teda žalovaný v tomto spore úspešný v plnom rozsahu. Žalovanému by tak vzhľadom na vyššie uvedené ako úspešnej strane sporu vznikol nárok náhradu trov konania v plnej výške. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil, a ani nebol žiadnym spôsobom procesne aktívny. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavil záujem.

128. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bola úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

129. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.